

Pedro Agramunt,
president de la CEV.

RAFA GIL

LES INFRASTRUCTURES I L'AIGUA, PRINCIPALS DEMANDES
DE L'EMPRESARIAT VALENCIÀ

Cimera d'Oriola, o 'vertebrar' país

La totalitat de les organitzacions empresarials valencianes es reuniran a Oriola els dies 13 i 14 d'abril. Una cimera que ha estat a punt de convertir-se en un instrument d'Unió Valenciana i que s'ha reconduït cap a un intent de vertebrar els interessos econòmics valencians. La resposta de Joan Lerma a les propostes empresarials encara és una incògnita.

Alfaro Izquierdo

L'empresariat del País Valencià celebrarà els dies 13 i 14 d'abril les Primeres Jornades Econòmiques i empresarials del País Valencià. La trobada tindrà lloc a Oriola i hi haurà la presència en l'acte de cloenda del president de la Generalitat, Joan Lerma, de la resta de membres del govern valencià, dels presidents de les diputacions provincials de Castelló, Alacant i València i el delegat del govern al País Valencià.

La trobada d'Oriola marca probablement la fi d'una etapa i el començament d'una altra, l'ocàs del *meninfotisme* i la gè-

Els empresaris confien que Lerma assumisca les reivindicacions empresarials davant l'eix Barcelona-Madrid-Sevilla.

RAFA GIL

nesi d'una idea de vertebració del País Valencià, molt desitjada per uns i contestada per uns altres.

Les jornades dels dies 13 i 14 d'abril a Oriola havien de ser en realitat la *cimera d'Oriola*, amb tot el que significa la denominació: importància, reivindicació i, probablement, l'enfrontament amb els interlocutors de l'administració autonòmica i central; això no obstant, seran unes trobades que, malgrat la seua importància, tractaran d'evitar les tensions amb la Generalitat i els seus representants.

La trobada empresarial, concebuda inicialment en la Confederació Empresarial Valenciana (CEV), ha adquirit ràpidament unes connotacions d'enfrontament polític, desmentides reiteradament pel president de la CEV, Pedro Agramunt, que van desaparèixer gradualment a mesura que es van adherir a la convocatòria la resta d'organitzacions empresarials i especialment l'empresariat alacantí.

Malgrat les informacions oficials i l'aparent unanimitat expressada pels convocants de la trobada empresarial, la Confederació Empresarial Interprovincial de la Regió Valenciana (CIERVAL) i el Consell Regional de Cambres de Comerç del País Valencià, el ben cert és que hi ha rumors entre l'empresariat valencià que afirmen que l'operació pretén crear un interlocutor vàlid per a la dreta política i assegurar que un partit, Unió Valenciana, havia suggerit que s'utilitzara el seu programa electoral en la cimera d'Oriola.

La presència de les cambres de comerç, molt més relacionades amb l'administració i desitjoses d'evitar noves tensions, i de l'empresariat alacantí, recelós de fomentar un nou centralisme valencià empresarial o polític, transformaren la cimera d'Oriola en unes jornades econòmiques on es tractaran professionalment les mancances i exigències dels principals actors econòmics valencians.

El canvi d'orientació, clarament qualitatiu, significa el naixement d'una nova consigna: fer país, vertebrar una comunitat a través de l'empresariat unit per problemes comuns i amb l'intent d'adequar-se al mercat únic europeu i a l'Europa de l'any 2000. El tema-

Dolça alternativa

La comercialització d'un nou licor de dàtil es planteja a Elx com una possible alternativa a la crisi que travessa tota l'economia relacionada amb les palmeres i els seus productes.

C. A. Gracia

Un temari massa llarg per a massa participants

Això no obstant, malgrat l'indubtable pes específic d'aquests problemes, la inevitable necessitat d'incloure unes altres institucions econòmiques per a vertebrar empresarialment el País Valencià ha provocat l'ampliació del temari previst per a Oriola, fins que ha esdevingut confús. La incorporació a les Primeres Jornades Econòmiques d'Oriola de la Fira Mostrari Internacional de València, Firalacant i Borsa de València, com també la participació de les universitats i caixes d'estalvis del País Valencià, Associació Valenciana d'Empresaris (AVE), Fundació Valenciana d'Estudis Avançats i Associació DATO d'Alcoi han convertit el temari previst a priori en un total d'onze ponències. Estudis que, si bé tractaran temes importants no previstos com és el cas de la inversió estrangera o l'impacte del mercat únic al País Valencià, debatan també temes marginals per a l'empresariat com la salut, l'educació o l'esbargiment, cultura i fires.

L'assistència el dia 14 d'abril, a l'acte de cloenda, del president de la Generalitat serà probablement un dels efectes més interessants de la cimera empresarial d'Oriola, ja que pot significar l'assumpció per part de la Generalitat de totes o bé d'una part de les exigències plantejades perquè el País Valencià suprimisca la seua marginalitat respecte a l'estat central. La possibilitat d'un projecte comú (malgrat que només foren una sèrie molt determinada de reivindicacions) obre la porta a l'esperança per als que pensen que l'autonomia valenciana està aïllada de la línia de desenvolupament Barcelona-Madrid-Sevilla i que ja no suporten que la comunitat del 10% desvie la part més important dels seus recursos cap a altres regions de l'estat espanyol en detriment de l'àrea mediterrània, considerada pels experts com el focus de desenvolupament més important del 2000 l'epicentre del qual se situa entre Múrcia, Almeria i Tarragona. □

Les palmeres i el seu fruit, el dàtil, són un dels símbols més universals d'Elx des de fa molts segles. Això no obstant, la seua importància dins de l'economia il·licitana ha anat disminuint en els últims 20 o 30 anys d'una forma ràpida i sense cap alternativa possible a causa de diversos factors. L'encariment de la mà d'obra, l'escassa eixida comercial dels productes de la palmera, com també les elevades despeses de la collita, a més del fet que només una quantitat molt mínima dels fruits recollits és apta per al consum humà, han fet que aquesta activitat, en altre temps estesa arreu del Camp d'Elx, haja produït considerables pèrdues econòmiques als llauradors que s'hi han dedicat i haja quedat, òbviament, reduïda a la seua mínima formulació.

En el terme municipal d'Elx han arribat a comptar-se, en temps passats, més de 600.000 palmeres. Avui dia, no passen de les 200.000. Segons es desprèn de l'Anuari d'Estadística del Ministeri d'Agricultura, la superfície censada a tot l'estat espanyol el 1979 era de 457 ha., de les quals 400 corresponien a Elx.

Els anys de més baixa rendibilitat d'aquests arbres, els llauradors troben una solució per substituir aquests cultius i guanyar diners: vendre'ls com a arbres ornamentals a tant el metre de tronc, violant així les diverses i successives lleis que, a Elx, castiguen l'arrancament indiscriminat de palmeres i protegeixen el palmerar. Ciutats com València o Barcelona són plenes de parcs i passeigs fets a base de palmeres arrancades il·legalment a Elx, o a qualsevol poble de la comarca.

Amb tot, els propietaris d'horts de palmeres no han cessat mai de buscar noves fórmules per aprofitar millor totes les possibilitats d'aquests arbres. Així, s'hi han fet intents per endolcir els dàtils locals tractant-los amb sucre, per poder competir en el comerç d'aquest fruit, actualment dominat pels països àrabs, perquè els seus pro-

Collitor de dàtils, a Elx.

ductes són més dolços i de més qualitat. Altres iniciatives també han provat d'elaborar torró de dàtil, sense que l'intent passara de ser una pura anècdota.

És en aquest moment que, tot aprofitant el boom de licors de fruites que hi ha en el mercat, unes destil·leries il·licitanes han fet públic que un equip d'aquesta empresa té molt avançat un projecte per obtenir un nou licor elaborat a partir del dàtil. En aquest projecte s'han fet servir 2.000 quilos de dàtils que han estat espanyolats manualment i que permetran l'elaboració d'una quantitat aproximada de 12.000 botelles d'aquest nou licor que tindrà 22° d'alcohol. El seu llançament comercial, que en una primera fase es limitarà a Elx i els altres pobles de la comarca, està previst per al pròxim mes de maig.

Tot pot quedar en una simple prova més per fer rendible aquest fruit, és clar, però l'expectació despertada en una població que no sap què fer amb les seues palmeres, no cal dir que és considerable. □